

عنوان مقاله:

راهبردها و تفکرات جنگی ایرانیان در شاهنامه

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نظامی، دوره 11، شماره 42 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

خلاصه مقاله:

بزرگترین اثر حماسی و ملی زبان فارسی شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی است که بخش مهمی از امور و کیفیات گذشته قوم ایرانی را در بر می گیرد. همان طور که می دانیم موضوع اصلی حماسه شرح نبردها و دلاوری های گذشته اقوام مختلف است. شرح نبردها در شاهنامه، با افسانه ها آمیخته شده و چهره ای اسطوره ای و خارق العاده پیدا نموده است. یکی از اجزاء مهم جنگ، شیوه های نبرد است که امروزه به آن تاکتیک گفته می شود. شاهنامه مملو از نکات و دستورهای جنگی بوده که بیشتر آنها با مفاد نظام نامه ها و کتاب های شیوه کارزار فعلی که در نتیجه تجارب جنگ های متعدد دنیا تدوین شده، مطابقت دارد. در این پژوهش ابتدا تعاریفی از جنگ، حماسه، انواع، علل و اصول نه گانه جنگ و تطبیق آن با شاهنامه ارائه کرده، آنگاه به جنگ و روش های نبرد در شاهنامه می پردازیم. سپس این جنگ ها و روش ها مطابق اصول و روش های جنگی امروز نامگذاری می گردد. تطبیق این روش های تاکتیکی، نشان از راهبردی بودن روش های جنگی شاهنامه می دهد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، حماسه، جنگ، تاکتیک های نبرد، راهبردهای جنگ، اصول جنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788023>

